

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Міжнародна стратегія
економічного розвитку регіону**

**Международная стратегия
экономического развития региона**

**International Strategy
of Region Economic Development**

Матеріали

VI Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, Україна, 17 березня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

С.І. Кованова, слід розглядати саме як систему збалансованих ресурсів, у той час як потенційні можливості ресурсного потенціалу є відомими і проявляються під час використання їх у виробництві.

Вважаємо, що найбільш вдала інтерпретація поняття «ресурсний потенціал» подана у працях О.В. Ульяновченка, під яким слід розуміти складну інтегровану економічну категорію, яка означає сукупність первинних і вторинних ресурсів, спроможних забезпечити суспільне виробництво з метою задоволення матеріальних і духовних потреб людей.

Таким чином, узагальнюючи наявні підходи до розуміння сутності ресурсного потенціалу аграрної сфери, можна зазначити, що він є складною системою, яка включає в себе окремі ресурси та їхні можливості, які в разі належного використання забезпечують отримання позитивного економічного результату.

ЗАРУБЕЖНЫЙ ОПЫТ РАЗВИТИЯ ИНТЕГРАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ НА ПРЕДПРИЯТИИ

Вайлунова Ю.Г., ассистент

*УО «Витебский государственный технологический университет»
(Республика Беларусь)*

Мировой опыт реструктуризации текстильного и швейного производства демонстрирует основные черты ее проведения, которые могут способствовать выявлению направлений развития интеграции в Республике Беларусь. Возможными путями применения данного опыта в Республике Беларусь являются характеристики реструктуризации текстильной промышленности в отдельных странах.

Германия: тесная связь текстильной промышленности с национальными банками, которые особенно активно ведут сотрудничество по финансированию компаний производственного типа. Подобное внутреннее финансирование не применимо в условиях Республики Беларусь в силу ограниченности банковских ресурсов. Однако кооперация с европейскими ФПГ позволит привести технологии производства текстильных товаров к мировым стандартам.

Франция: из средств Евросоюза во Франции был создан центр текстильных инноваций, можно было взять в лизинг новое технологическое оборудование, обучить персонал, познакомиться с перспективными технологиями, преимущественно функционируют кластерные структуры.

Страны юго-восточной Азии: привлечение транснациональных компаний и иностранных инвестиций; создание замкнутого

технологического цикла; оснащение современным высокопроизводительным оборудованием; осуществление прямой поддержки экспортеров; разработка и использование Кодексов корпоративного поведения и этических кодексов.

Страны восточной Европы: разукрупнения предприятий, сопровождаемое сокращением производственных мощностей и занятости; кооперировании с крупными иностранными компаниями по средствам выполнения субподрядных работ (толлинг); постепенное снижение ставки рефинансирования; поиск новых внешних рынков и проведение успешной либерализации банковского сектора.

США: преимущества перехода от массового производства к расширенному ассортименту в целях быстрого реагирования на возникновение запросов потребителей; принцип непосредственного воздействия банков на текстильную отрасль и разработка высококапиталоемкой продукции; взаимодействие промышленности с фондовым рынком, который может формировать приток капитала для реализации стратегии конкурентных преимуществ; разработка и использование Кодексов корпоративного поведения и этических кодексов.

Россия: переориентация производства на выпуск новых видов продукции с использованием современных высоких технологий; выпуск продукции с увеличенной составляющей добавленной стоимости; создание интеграционной компании законченного производственного цикла; присвоение рейтинга для привлечения инвесторов.

Сегодня новым направлением организации предприятий текстильно-швейной промышленности в ряде стран является создание текстильно-швейных холдингов (кластеров), объединяющих, к примеру, процессы производства пряжи, тканей и готовой швейно-трикотажной продукции. В частности, текстильно-швейные кластеры действуют в Турции, Польше, Литве, Казахстане, России, Украине. Кластерная модель экономической организации может способствовать существенному росту конкурентоспособности предприятий за счет достижения положительного эффекта масштаба и концентрации капитала, повышения эффективности экономических отношений между предприятиями, входящими в кластер.

Проанализировав процесс формирования устойчивых интегрированных структур в текстильной и швейной промышленности зарубежных стран, можно выделить следующие закономерности их развития:

1. достижение синергетического эффекта за счет снижения транзакционных издержек, внешних и внутренних рисков, повышения инновационности и конкурентоспособности интегрированных структур;

2. объединение капиталов с целью более эффективного роста масштабов производства при формировании интегрированных образований;

3. диверсифікація діяльності, способуюча одночасному розвитку багатьох, не пов'язаних між собою видів виробництва, розширенню асортименту та зменшенню ризику банкрутства;

4. зміна економічної політики, яка повлечет за собою новий етап інтеграційних процесів через зміну організаційно-правової форми, умов взаємодії та т.п.

Виявлені закономірності дозволяють створювати необхідні сприятливі умови для підвищення конкурентоспособності підприємств текстильної та швейної промисловості. На сьогоднішній момент, за оцінкою експертів, легка промисловість знаходиться в першій трійці галузей, підвержених особому ризику в зв'язку з вступленням Росії до Всесвітньої торгової організації. Інтеграція підприємств в текстильну та швейну промисловість є одним з способів захисту інтересів виробників текстильної та швейної продукції.

ВДОСКОНАЛЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ФОРМ МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА, ЯК НАПРЯМ ПОЛІПШУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Васильчук Н. О., к.е.н.

Інститут економіко-правових досліджень НАН України

В теорії та практиці існує велика кількість різних організаційних форм співробітництва. Кожна має класифікаційну ознаку і обумовлена різним характером відносин. Більшість авторів вважають основними формами міжрегіональних економічних зв'язків в умовах ринку матеріальний товарообмін результатами праці, взаємовигідне виконання регіонами робіт і послуг, спільне проведення робіт виробничого та невиробничого характеру, розвиток міжрегіонального туризму, проведення однакової регіональної податкової, демографічної політики, політики ціноутворення. Але така класифікація відображає тільки економічний зміст, без урахування інших аспектів міжрегіонального співробітництва. Сучасне розуміння МС ґрунтується на комплексній підході взаємодії, а тому потребує системного підходу до класифікації. Окрім цього така класифікація не відображає інтереси всіх суб'єктів співробітництва. На рис. 1 наведена класифікація видів форм міжрегіонального співробітництва.

В залежності від правового статусу створення (ця класифікаційна ознака вважається найбільш поширеною в Україні з точки зору організаційних форм співробітництва підприємств, органів влади та громадських організацій), було виділено формальні (правосуб'єктні)